

Píseň Ofélie

Marta Kubišová

Ta vaše bledost, ta bledost vašich lící,
ta bledost předčí bílou voskovicí.
Co se to děje pod vaší jemnou kšticí,
svěřte se princi, co je vám?

Ve jménu lásky, té lásky ve mně spící,
nenechte čekat smutnou prosebnici,
na vaše slovo tu darovanou minci,
svěřte se princi, co je vám?

Svěřte se princi, co je vám?

Já už to vím, letěl tu smutek s křídlem havraním,
skryl slunce, které bezstarostně plálo.
Zeptat se smím, zeptat se smím, aniž poráním,
o čem se vám princi zdálo?

Zdál se mi svět, v němž úsměv stárne želem,
v němž za city se platí málem.
Kde moudrost prohlásili za blázna,
kde každé slovo mluví do prázdna.

Nánáná...

No tak se vzmužte, bledý princi snílku Hamlete,
v klášteře touhou Ofélie zmírá.
Překročte stín, překročte stín, bázně prokleté,
k čemu je bláhová víra,
když chybí čin.

Nanáá..

Áaaa...